

17 noiembrie 2024

Tradiționala Gală Opera FANtastica a ajuns la Cluj-Napoca

Text de Costin Popa

Mult apreciată de publicul meloman bucureștean, Gala fondată și derulată de muzicologul dr. Luminița Arvunescu, președintele Uniunii Criticilor, Redactorilor și Realizatorilor Muzicali, a fost invitată pentru prima oară în afara Capitalei, la Cluj-Napoca, de prestigioasa Filarmonică Transilvania, cu prilejul generos al aniversării celei de-a X-a ediții a proiectului „Suflet în culori”, o inițiativă de caritate datorată Asociației pentru Muzică, Artă și Cultură (ApMAC) din București.

Despre Galele Opera FANtastica scriam de fiecare dată numindu-le „serate de artă” grație tematicilor interdisciplinare și programelor atractive, înaltei valori profesionale a invitaților, gândului permanent de a direcționa totul către acei *aficionados* pasionați de muzica de operă, după cum sugerează și ortografierea multisens a numelui. Succesul a fost întotdeauna garantat, confirmarea venind și prin actuala gală clujeană care a umplut cele 1000 de locuri din sala Auditorium Maximum a Colegiului Academic al Universității Babeș-Bolyai, consfințind un triumf.

Instrumentiștii Filarmonicii de Stat Transilvania

Pe de altă parte, proiectul „Suflet în culori” ideat de Mihai Stan, fondatorul ApMAC, are menirea de a oferi sprijin persoanelor aflate în dificultate și copiilor diagnosticați cu autism, fiind dedicat în 2024 celor din urmă, îngrijiți de Asociația Autism Transilvania din Cluj-Napoca, director executiv Nicoleta Niste. În această direcție, fondurile obținute din vânzarea biletelor au fost direcționate către programele de terapie desfășurate de peste 18 ani în comunitatea clujeană sub genericul „Vreau să fiu independent – Împreună prindem aripi!”.

Luminița Arvunescu și Cristian Mandeal

Cu forțe reunite din aceste trei direcții sub bagheta managerială a Luminiței Arvunescu, concertul de gală a beneficiat de prestația de excepție a instrumentiștilor Filarmonicii de Stat Transilvania, condusă de maestrul Cristian Mandeal, dirijorul principal al orchestrei, de participarea *pro bono* a sopranei Laura Tătulescu, mezzosopranei

Roxana Constantinescu, tenorului suedez Kristofer Lundin și baritonului Mihai Damian, pentru un program de operă și operetă.

Cu binecunoscutul său spirit antrenant, Luminița Arvunescu a atras din primul moment asistența printr-o prezentare plină de șarm, care a cuprins elementele esențiale ale scopurilor evenimentului, recomandarea celor patru soliști deținători ai unor CV-uri semnificative, a Filarmonicii Transilvania și a dirijorului Cristian Mandeal, reputat maestru.

Nicoleta Niste

Câteva cuvinte rostite de Nicoleta Niste au îndemnat publicul spectator la susținerea proiectelor Asociației Autism Transilvania prin donații în contul RO76BTRLRONCRT00H3438905 deschis la Banca Transilvania, precum și prin redirectionarea a 3,5% din impozitul pe venit prin intermediul Formularului 230 ANAF.

Programul muzical...

... a smuls aplauze frenetice unui public dăruit. Aș remarca prestația tânărului Mihai Damian, de ceva vreme apreciat drept un viitor artist de mare calibru, cu perspective majore în desfășurarea unei strălucite cariere. Catifeaua vocii a impresionat de la întâia zicere „La ci darem la mano” din duetul Don Giovanni-Zerlina („Don Giovanni” de Mozart”) comunicată cu moliciuni de sunet într-un *legato* imperial partenerei Roxana Constantinescu, ca personaj emancipat și ademenitor.

Roxana Constantinescu și Mihai Damian

Prin aceleași daruri, artistul clujean a conferit ariei lui Germont („Traviata” de Verdi”) emoția unei rugi plină de durere, cu elanuri expansive în adresare, ostoite apoi și ajunse până la expresia *quasi-piangendo* din strofa a doua.

Mihai Damian

Cu registru înalt strălucitor, plămădirea frazei l-a recomandat ca un viitor important interpret al partiturilor maestrului de la Busseto. Brilianța, virtuozitatea și atacurile acute au dus la o lectură valabilă, finalizată fabulos a cavatinei lui Figaro din „Bărbierul din Sevilla” de Rossini.

Kristofer Lundin

O surpriză plăcută a fost debutantul pe o scenă românească, Kristofer Lundin, tenor liric cu glas consistent, rotund, cu frazare frumoasă și nuanțată, calități probate fluid prin aria lui Tamino („Flautul fermecat” de Mozart), alături de desene melodice lungi, bine susținute prin controlul respirației în aria lui Pinkerton („M-me Butterfly” de Puccini). Cu mobilitate de voce a cântat duetul Jaquino-Marzelline („Fidelio” de Beethoven), alături de Laura Tătulescu, o eroină delicioasă cu glas vibrant și diversitate de exprimare, „cu gândul la Fidelio”, cum bine spunea Luminița Arvunescu în prezentare. Ca noutate, lui Kristofer Lundin îi dorim cât mai dese vizite în teatre românești de operă.

Roxana Constantinescu

Mezzosoprana Roxana Constantinescu a fost o Carmencită atrăgătoare și amăgitoare (Habanera din „Carmen” de Bizet), cu timbralitate plăcută, senzuală și intenții vocale bine potrivite. A conceput mai apoi aria Dalilei „Mon coeur s'ouvre à ta voix” („Samson și Dalila” de Saint-Saëns) întâi suav, ingenuu chiar, înfățișând gradual o artă a seducției către o dezvoltare frumoasă în forță spre un final „Samson, je t'aime”, ca o confesiune.

Laura Tătulescu

Laura Tătulescu ne-a reamintit de atmosfera intrării în scenă a Sylvei (opereta „Prințesa ceardașului” de Kálmán), însuflețită printr-un vârtej amețitor de dans îndrăcit.

Orchestra Simfonică a Filarmonicii de Stat Transilvania este un ansamblu de înaltă clasă. A dovedit-o prin sunetul îngrijit, prin partidele instrumentale echilibrate, prin omogenitatea întregului și cultura de stil cu care știe să abordeze diversele pagini. Sigur că având în față o baghetă măiastră precum a lui Cristian Mandeal, totul devine simplu, cu efecte magice.

Cristian Mandeal

Așa încât Mozart (Uvertura „Răpirea din serai”) a sunat atât diafan cât și energetic, vivace și cu încheiere vijelioasă, Bizet (Preludiul la „Carmen”) a primit culoarea și alertețea viguroasă a spiritului iberic, Mascagni a fost lecturat, prin Intermezzo la „Cavalleria rusticana”, într-un univers elegiac dar cu o tristă prevestire a celor ce aveau să urmeze în tramă, în timp ce Piotr Ilici Ceaikovski a primit atmosfera îmbătătoare de dans a Polonezei din „Evgheni Oneghin”.

Finalul seratei a coincis și cu cereri insistente de bis, așa încât însuși dirijorul a anunțat ca *encore* înspumatul final al actului al doilea din opereta „Liliacul” de Johann Strauss, cu concursul tuturor soliștilor.

A fost ca o jerbă de culoare și lumină, de bună dispoziție ce a consfințit o gală artistică de excepție, cu țel umanitar de aleasă noblețe.

Flori, aplauze, ovații

Foto din Gală – Bogdan Meseșan